

Vdova po nikom

Beáta Dubasová

Skrýva sa v kaviarni pri poslednom stole
Miesto srdca iba prázdny penzión
Prievam už odvíal preč, čo by mohlo bolieť
Cúva v sebe, ako jeseň pred zimou

Skláňa sa nad kávou s tvárou na zbúranie
Noc je ťažká , ako vôňa chryzantém
Nad mestom preletel čiernobiely anjel
Tajne dúfa, že už zajtra pristane.
Ten, čo ju opustil, vlastne nikdy nebol
A ten čo má prísť, ten tu bol predvlani
Nad hlavou je čierna zem, pod nohami nebo
Nespoznáš ju, aj keď sa s ňou zoznámíš

Smutná vdova po nikom
Príď ju okliať dotykom
Smutná vdova po nikom
Skús ju odkliať dotykom

Len sama so sebou, no najradšej s nikým
Raz je niekto príde odkliať dotykom
Smútok je kanibal, čo má pohľad dýky
Sedí sama ako vdova po nikom